

"OPĚT" MIMOŘÁDNÝ LIST

FARNÍHO SBORU ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V NOSISLAVI

úterý bude mládež a staršovstvo
středa příprava ke confirmaci
čtvrtek biblická půlhodina zveřejněna na YouTube, na internetových stránkách sboru podrobný návod a odkazy)
pátek zveřejněn nový díl "nábožka" na Youtube
neděle bohoslužby v Husově domě (je možné s rouškou přijít do 10% kapacity...)

Děkujeme velmi za Vaše dary a příspěvky do sbírek.

Budeme vděční za nabídku pomoci s roznášení těchto listů.

KÁZÁNÍ

MARTA ŽIDKOVÁ

I stalo se, když Hospodin chtěl vzít Elijáše ve vichru vzhůru do nebe, že Eliáš s Elišou se právě ubírali z Gilgálu. Eliáš řekl Elišovi: Zůstaň zde, protože mě Hospodin posílá do Bét-elu. Eliša mu odpověděl: Jakože živ je Hospodin a jakože živ jsi ty, neopustím tě. I sestoupili do Bét-elu. Proročtí žáci, kteří byli v Bét-elu, vyšli k Elišovi a otázali se ho: Víš, že Hospodin dnes vezme tvého pána od tebe vzhůru? Odpověděl: Víím to také. Mlčte! A Eliáš mu řekl: Elišo, zůstaň zde, protože Hospodin mě posílá do Jericha. Odpověděl: Jakože živ je Hospodin a jakože živ jsi ty, neopustím tě. I přišli do Jericha. Proročtí žáci, kteří byli v Jerichu, přistoupili k Elišovi a řekli mu: Víš, že Hospodin dnes vezme tvého pána od tebe vzhůru? Odpověděl: Víím to také. Mlčte! Tu mu řekl Eliáš: Zůstaň zde, protože Hospodin mě posílá k Jordánu. Odpověděl: Jakože živ je Hospodin a jakože živ jsi ty, neopustím tě. I šli oba spolu. Padesát mužů z prorockých žáků šlo za nimi a postavilo se naproti nim v povzdálí; a oni oba stáli u Jordánu. Eliáš vzal svůj plášť, svinul jej, udeřil do vody a ta se rozestoupila, takže oba přešli po suchu. A stalo se, jak přešli, že Eliáš řekl Elišovi: Požádej, co mám pro tebe udělat, dříve než budu od tebe vzat. Eliša řekl: Ať je na mně dvojnásobný díl tvého ducha! Eliáš mu řekl: Těžkou věc si žádáš. Jestliže mě uvidíš, až budu od tebe brán, stane se ti tak. Jestliže ne, nestane se. Pak šli dál a rozmlouvali. A hle, ohnivý vůz s ohnivými koni je od sebe odloučil a Eliáš vystupoval ve vichru do nebe. Eliša to viděl a vykřikl: Můj otče! Můj otče! Vozataji Izraele! A pak už ho neviděl. I

uchopil své roucho a roztrhl je na dva kusy. Pak zdvihl Elijášův plášť, který z něho spadl, vrátil se a postavil se na břehu Jordánu. Vzal Elijášův plášť, který z něho spadl, udeřil jím do vody a zvolal: Kde je Hospodin, Bůh Elijášův, i on sám? Když udeřil do vody, rozestoupila se a Eliša přešel. Viděli to proročtí žáci z Jericha, kteří byli naproti, a řekli: Na Elišovi spočinul duch Elijášův. Šli mu vstříc, poklonili se mu až k zemi. (2. Královská 2,1-15)

Milí bratři a sestry, tento starozákonní příběh, který jsme teď slyšeli, je jedním z textů, které se po staletí o dnešní neděli čtou. Bůh Abrahamův, Izákův, Jákobův bere k sobě Eliáše. Toho Eliáše, na jehož slovo v zemi nezapršelo přes tři roky. Proroka, který ukazoval svému okolí moc Boží. Činil v Boží síle zázraky a divy, vzkřísil syna vdovy. Posmíval se baalovým prorokům, modlil se k Hospodinu tak, až sestoupil oheň z nebe. Bůh byl Eliášovi v životě nablízku. Jeho jméno vyznává: "Mým Bohem je Hospodin". Mým Bohem je Hospodin do posledního slova, kroku i dechu.

A teď, v tuto chvíli si ho Hospodin bere k sobě. Ale na samotném závěru svého pozemského putování koná Eliáš ještě jednu zvláštní poslední cestu. A je mu po boku Eliša. Eliáš si ho vybral. Přehodil přes něj při prvním setkání svůj plášť a tím ho určil za svého nástupce. Eliša, pokračující svědek, prorok nesoucí jméno „Můj Bůh je spása“. Elišovým prostřednictvím bude dál působit Duch Hospodinův jako duch života, záchrany, nových možností, uzdravení. Eliša už ví, že se nevyhnutelně blíží okamžik, kdy převezme Eliášovu roli a bude pokračovat. Půjde dál. Na cestě víry. V tuhle chvíli se ale ještě Eliáš a Eliša spolu vydávají na dost podivnou cestu. Jdou z místa na místo, jakoby zdánlivě bezcílně. A třikrát za tu cestu Eliáš Elišu vyzve, aby zůstal na místě. Zůstaň zde, Hospodin mě posílá do Bét-elu. Zůstaň zde, Hospodin mě posílá do Jericha. Zůstaň zde, Hospodin mě posílá k Jordánu. A třikrát na to Eliša odpoví: Jakože živ je Hospodin a jakože živ jsi ty, neopustím tě.

Gilgál, Bét – el, Jericho, Jordán. To není bezcílné bloudění nebo zabíjení času. Tohle duchovní cesta. Od začátku k začátku...

GILGÁL – to je místo, kam Izraelci dorazili jako první, při putování z otroctví do Kenaanu, do země zaslíbené. Jméno Gilgál znamená Odvalení – Hospodin z Izraele odvalil egyptskou potupu, zátěž, tíhu. V Gilgálu se nadechli k novému životu díky Boží moci a síle. V Gilgálu se rozpomíná na Boží skutky v našem životě a v životě našich předků. V Gilgálu se rozpomínáme na Boží moc.

BÉT – EL = dům Boží. Bét – el je místo, kde Abraham i jeho vnuk Jákob a další stavěli Hospodinu oltáře, modlili se, plakali, smáli se, zpívali, děkovali. Bét – el je místo, kde se vzývá Hospodin. Místo, kde Bůh mluví s člověkem. Bét –

el se budují a opravují oltáře k rozhovorům s Bohem. Oltář, to je **prostor** určený k modlitbě. A také **čas** vyhrazený k přemýšlení o Bohu. Oltář Pánu Bohu stavíme a máme stavět každý sám ve svém vlastním srdci. Chválami, prosbami, žalozpěvy, děkováním, modlitbami. Stavět, pečovat o něj, obnovovat, když je poškozený nebo pobořený. Bět – el – dům Boží, já a Bůh, Bůh v mém nitru, Bůh v nás.

JERICHO Hradby Jericha jsou biblickým symbolem hříchu. S hříchem a vlastní hříšností je nutné se střetnout. Nelze jít kolem. Nelze ho obejít, dělat, že není. Nemůžeme se tvářit, že my nic, nemůžeme dělat, že svou hříšnost nevidíme. Octnout se ve svém Jerichu znamená odhodlání čelit sám sobě. Tomu, co si nesu, co na mě sedí. Čím jsem si nechala život zastínit, zavalit, zatížit. Postavit se čelem svým vlastním hradbám chce hodně odvahy, síly, důvěry, i víry.

JORDÁN je pomyslnou hranicí do nové země. Eliáš s Elišou došli nakonec tam, kde to všechno začíná. Jordán je místo, kde se formuje víra. Jordán se před Izraelem zastavil a rozevřel, když končilo jejich putování do zaslíbené země a začal nový věk. Na této straně Jordánu ukončil své poslání Mojžíš. (Eliášův a Mojžíšův příběh patří mezi ty zásadní příběhy o Bohu a člověku.) Hospodin odsud Mojžíšovi před smrtí ukázal celou zaslíbenou zemi. Ukázal Mojžíšovi budoucnost, naději, výhled. Eliáš překračuje hranici Jordánu zpět. Směrem k poušti. A Mojžíš i Eliáš se pomyslně setkávají na stejném místě. Oba zápasili uprostřed Božího lidu o jeho cestu, hloubku, směřování. Oba zápasili o jeho víru a věrnost. Zápasili i ve chvílích, kdy by to jiný vzdal. A když byli na konci své pozemské cesty, vzal si je Hospodin k sobě. (Na Mojžíše a Eliáše pak navazuje novozákonní evangelista, když vypráví o Ježíšovi na hoře Proměnění. Další z textů dnešní neděle. Ježíš se tam setkává s Mojžíšem a Eliášem. Jakoby si podávaly ruku Tóra, Proroci a Evangelium.)

My v tuto chvíli stojíme u Jordánu s Eliášem a Elišou. Se vši slavnou historií, kterou si nesou sebou. Ale my jsme tu i s tím, co se u Jordánu odehrávalo dál. U vod Jordánu vystoupil Jan Křtitel, kázal a křtil na znamení pokání nad svými hříchy. V Jordánu se dal pokřtít Ježíš, aby se naplnilo Písmo. U Jordánu to všechno s námi lidmi zase znovu začíná. Křest znamená zemřít starému způsobu života a vstoupit na novou cestu. Jordán v našem životě znamená pokus o změnu a napravení. Změnu smýšlení, napravení jednání. Změnu mluvy, napravení vztahů. Změnu životních priorit, napravení hodnot. Jordán jako symbol počátku nových věcí. Tam umíráme

sami sobě. Jordán jako symbol nových začátků, cesty s Hospodinem po boku. Jordán jako symbol otevření se darům, obdarováním. Symbol proseb o Ducha, naplnění, Boží blízkost.

Dnešní příběh bývá nazýván či nadepisován Nanebevzetí Eliášovo. Eliáš v hlavní roli. Happy end v Boží náruči. Mohli bychom tady říct – Amen...Ale zkusme se ještě chvíli zaměřit na toho v „ roli vedlejší“. Na Elišu. Eliáš jde tam, kam ho posílá Hospodin, ví, že tuto cestu ještě má vykonat. A Elišovo „*Neopustím tě!*“ jde s ním. Eliša svého prorockého mistra na cestě věrně následuje. I ve chvíli, kdy je to „Hospodinova cesta do neznáma“. (Jak prorocky typické...) Na druhou stranu ví, co se chystá. Eliášova pozemská pouť skončí. V nejbližší době. A on, Eliša zůstane sám. Zvládne to? Má na to, převzít svědeckou odpovědnost? Má dost odhodlání? Síly? Odvahy? Víry? Má na to dost Ducha? A my? Máme my dost odhodlání? Síly? Odvahy? Víry? Máme my dost Ducha? Na cestě, kterou jdeme, procházíme, žijeme? Otázky jsou naprosto na místě. Ale ne stud a hraní si na siláky. Když může mít obavy Boží prorok, proč bychom se za své obavy, strachy a pochyby měli stydět my? Eliša se od svého mistra nehnul na krok ani při poslední cestě. Prošel s ním celou cestu své víry, své historie, své tradice, svého lidství i zaslíbení. Došel s ním až přes Jordán.

A tam shrnul své otázky, obavy, očekávání i prosby do jediné věty. *Požádej, co mám pro tebe udělat. At je na mě dvojnásobný díl tvého ducha.* V té prosbě je obsaženo neuvěřitelně mnoho. Víra, že bez Božího ducha věci a situace nevládneme. Prosba o podporu. Důvěra v sílu, kterou si nejde pořídit a koupit a která přesto člověka nese, dodává síl, pozvedá oči v bolestech, obavách a trápeních, v zoufalství a pochybách. *At je na mě dvojnásobný díl tvého ducha... Těžkou věc žádáš...* odpovídá Eliáš. Těžkou. Ale ne nemožnou a ne neuskutečnitelnou!

Milí přátelé v Kristu, o Ducha, o hodně Ducha je možné žádat, prosit, toužit... Nebojme se, nestyďme se, neostýchejme se o Ducha Boha prosit. O Ducha prosit máme!

Nebojme se Boha prosit o to, co je dobré, potřebné, nutné k životu s jeho boji a trápením. Nebojme se prosit o větší požehnání. Nebojme se prosit o hlubší vztah s Bohem, o větší odvalu a posilu. O větší porozumění Písmu, Božímu dílu, Božím záměrům. Nebojme se prosit o více darů, o duchovní rozpoznání, o více lásky... Nebojme se chtít více toho, co je k užitku. Nám, Bohu, bližnímu. Nebojme se ptát na jeho vůli. Nebojme se touhy a odvahy ho

hlouběji, jiným, novým způsobem chtít poznat.

At je na mě dvojnásobný díl tvého ducha... A pak šli dál a rozmlouvali. A hle, ohnivý vůz s ohnivými koňmi je od sebe odloučil a Eliáš vystupoval ve vichru do nebe. Ohnivý vůz, ohniví oři. Oheň z nebe a vichr. Boží svatost od tohoto okamžiku odděluje Eliáše od lidí cele a úplně pro sebe sama, pro Hospodina. Eliášovo dílo je ukončeno a Hospodin si ho bere k sobě. A Eliša uviděl, jak je od něj Eliáš brán.

Vozataji! Boží svědku, proroku, náš vůdče, mistře...*Vozbo Izraele!* volá Eliša. Setkání s Hospodinovou svatostí člověkem otřese. Tváří tvář Boží svatosti trhá Eliša své oblečení, jako výraz pokory a pokání.

A potom, potom Eliša zvedá Eliášův plášť, odznak vznešenosti. Zvedá ho jako ten, kdo „uzřel pověřovací vizi“. Teď je prorockým svědkem on. S dvojím darem Ducha Božího... A vykročí dál na cestě víry...

Milé sestry, bratři, přátelé v Kristu, nechme se inspirovat. Vykročme, možná někteří už na těle i duchu různě zlamaní a nemohoucí. Můžeme se pohnout z místa. V **Gilgálu** si připomenout Boží moc v životech našich předků a hledat sílu a oporu do životů vlastních. V **Bět – elu** opravit pobořený Hospodinův oltář ve svém srdci a znovu začít očekávat na Hospodina, vzývat jej chválami a díky a setkat se s ním jako živým Bohem. Odvažme se čelit čelil hradbám svých hříchů u **Jericha**. Můžeme se nově narodit v **Jordánu**. Vykročme s Pánem Bohem po boku na cestu k cíli...

Hospodine, Bože Eliášův a Elišův, Otče Ježíše Krista, doprovázel jsi v životě mnoho svých svědků, proroků, našich předků, našich blízkých i přátel. Prosíme, buď i s námi v našich životech, směrem, posilou, oporou, doufáním, výhledem. Bože, tvá moc předivná nás tiše obestírá a proto čekáme to, co je před námi, uklidnění. Amen.

FS ČCE v Nosislavi,
Masarykova 156.
<http://nosislav.evangelnet.cz>;
číslo bankovního účtu
2900034096/2010; IČ 48452831